

Poul Boeg (CD):

Også centrum-demokraterne er af den opfattelse, at det foreliggende lovforslag har et udmærket hovedsigte, som vi kan tiltræde, men heroverfor står jo dette, at for at opnå det, som er hovedsigtet, en rationalisering, skal der betales en vis pris. Som jeg har haft lejlighed til at være inde på også under andre ordførertaler i dag, gælder det her som i alle lignende forhold først og fremmest om at finde en balance, et midtpunkt mellem legitime hensyn, som alle har et vist krav på at blive tilgodeset. Her altså på den ene side dette, at man gerne vil rationalisere og have en hurtigere behandling, på den anden side at der også i grupper af tilfælde kan være behov for en så grundig og kvalificeret behandling og også for den ekstra retsbeskyttelse, som der vist ikke er nogen tvivl om at befolkningen i almindelighed føler domsmandsinstitutionen er.

Vor holdning til de enkelte detailpunkter i forslaget vil altså være baseret på dette udgangspunkt, og jeg skal, som andre ordførere har gjort, knytte nogle kommentarer til, hvad der vel kan siges at være de tre hovedpunkter. Det fjerde, dette med erstatningssager uden for kontraktforhold, forsikringssager osv. i forbindelse med færdsel, synes jo ikke i særlig grad at sætte sindene i bevægelse.

Hvad først angår forslaget om at forhøje grænsen mellem underrets- og landsretssager fra 10.000 kr. til 30.000 kr., kan vi, som de fleste andre har gjort, give tilslutning til dette forslag. Det er jo for en dels vedkommende kun en prismæssig ajourføring, som derfor er en selvfølge. Derudover ligger der, som der netop gøres opmærksom på, også en realitetsændring, men den er ikke af sådanne dimensioner, at vi finder den betænkelig. Man kunne jo med et lille suk tilføje, at hvis den økonomiske udvikling i de næste par år fortsætter, som den har været i de sidste par år, vil der vel slet ikke gå så forfærdelig mange år, førend den økonomiske udvikling også har indhentet dette. Under alle omstændigheder kan vi altså tiltræde dette.

Når vi dernæst går til funktionærsagerne, må vi ytre nogen betænkelighed. Her ville vi som andre partier også gerne have nogle yderligere oplysninger. En væsentlig faktor i vurderingen af, hvordan man her skal for-

holde sig, vil naturligvis være antallet af sager. Den socialdemokratiske ordfører mente, at det lå på omkring 100 sager om året, og hvis vi er dernede, er det måske ikke så væsentligt ud fra et rationaliserings-synspunkt at lave denne ændring. Navnlig vil vi gerne fremhæve, at der jo i sager af denne art meget ofte kan ligge alvorlige menneskelige og psykologiske konflikter. Det behøver ingenlunde kun til syvende og sidst dreje sig om penge. Det kan være en ansat, der står med sit livs sag og gerne vil have, at den får den bedst mulige domstolsbehandling.

Det tredje og sidste punkt er vel næsten det vigtigste af det, og det er i hvert fald dér, betænkelighederne særlig melder sig, dette med færdselssagerne. Dér skulle det have glædet mig, hvis jeg kunne have lettet ministerens tilsyneladende lidt vanskelige opgave, for faktisk har alle partier jo i den ene eller den anden form udtalt sig imod den foreslåede ændring, men det må også være mit partis standpunkt, at vi må nære betænkelighed ved det, der ligger i dette, nemlig en afskaffelse af domsmandsinstitutionen på et kvantitativt og kvalitativt betydningsfuldt område. Efter vor opfattelse vil befolkningen i almindelighed næppe kunne forstå, hvis man tog dette skridt. Vi må vel navnlig huske på, at sådan noget som frakendelse af kørekort for mange — jeg tænker her selvfølgelig på alle dem, der har erhvervsmæssig kørsel — kan være et ganske overordentlig alvorligt skridt, hvor det derfor er rimeligt, at den pågældende kan have en fornemmelse af, at han får den bedst mulige behandling ved domstolene.

Disse bemærkninger betyder naturligvis ikke, at vi er helt afvisende; som jeg også nævnte indledningsvis, mener vi tværtimod, at der må findes en balance, at der er visse hensyn, der kan tale også for noget andet, men vi mener, at netop dette punkt er noget, der i ganske særlig grad trænger til en grundig udvalgsbehandling; dér kan vi så se nærmere på enkeltheder i disse problemer.

Poul Dam (SF):

Det foreliggende forslag egner sig i ganske usædvanlig grad for et omfattende udvalg-arbejde. De bekymringer, der er blevet fremført af forskellige ordførere, viser det jo